

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V. L., š. p. – odštepný závod K.**, so sídlom B, K., zastúpeného **JUDr. M.**, advokátom so sídlom Š. proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad Prešov**, so sídlom Masarykova 10, Prešov o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j.: 2007/00003-LM zo dňa 15. januára 2007, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 3. marca 2008 č. k. 2S 12/07-38, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 2S 12/07-38 zo dňa 3. marca 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením zo dňa 3. marca 2008 krajský súd zastavil podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) s poukazom na ustanovenie § 248 OSP konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. 2007/00003-LM zo dňa 15. januára 2007 z dôvodu, že žaloba smerovala proti rozhodnutiu, ktoré nepodlieha súdnemu prieskumu, nakoľko ide o rozhodnutie predbežnej povahy. Zároveň súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie namietajúc nesprávne právne posúdenie veci. Žalobca v odôvodnení uviedol, že správny orgán môže nariadiť predbežné opatrenie len počas trvania správneho konania, pričom v danom prípade neprebíha žiadne správne konanie pred Obvodným pozemkovým úradom, ktorého účastníkom by bol U. a V. lesy a majetky, š.p.. Podľa názoru žalobcu napadnuté rozhodnutia správnych orgánov nie sú rozhodnutiami predbežnej povahy, ale sú to rozhodnutia, ktorými bolo nezákonným spôsobom zasiahnuté do práv žalobcu, čím je v zmysle § 247 ods. 1 OSP založené právo žalobcu požiadať príslušný súd o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podaním zo dňa 14. apríla 2008 sa žalovaný vyjadril k odvolaniu žalobcu. V odôvodnení žalovaný uviedol, že reštitučné konanie týkajúce sa pozemkov vo V. má niekoľko špecifik. Vlastníkom predmetných nehnuteľností je Slovenská republika – Ministerstvo obrany SR, v ktorého mene uzatvára dohody o vydaní nehnuteľnosti podľa § 9

ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov Správa majetku a výstavby Košice, ktorá má v správe nehnuteľnosti, kde ako vlastník vystupuje Ministerstvo obrany SR. Ďalej uviedol, že žalobca ako organizácia založená Ministerstvom obrany SR na nehnuteľnostiach, ktoré majú byť v reštitučnom konaní vydané, hospodári. Konanie o vydaní nehnuteľnosti sa týka nehnuteľností, ktoré sú v užívaní žalobcu a je teda nepochybné, že žalobca je účastníkom konania v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“). Na námietku žalobcu, že mu bola v konaní odňatá možnosť zúčastniť sa uviedol, že sa žalobca mohol domáhať svojho práva mimoriadnym opravným prostriedkom podľa Správneho poriadku. Žalovaný poukázal na to, že predbežné opatrenie vo všeobecnosti má upraviť pomery účastníkov s cieľom zachovania stavu pred vydaním nehnuteľností oprávneným osobám, teda na vydanie nehnuteľností bez ich znehodnotenia úmyselným konaním. S poukazom na uvedené dodal, že napadnuté správne rozhodnutie je len procesným rozhodnutím a rozhodnutie krajského súdu navrhol potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP a § 214 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Z ustanovenia § 247 ods. 1 OSP vyplýva, v ktorých prípadoch sa môže účastník správneho konania domáhať preskúmania rozhodnutia správneho orgánu súdom. Všeobecné sudy preskúmajú zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy vydaných v správnom konaní, ktorými správny orgán zasahuje do práv a povinností fyzickej alebo právnickej osoby. Možnosť domáhať sa preskúmania rozhodnutia správneho orgánu je obmedzená negatívnym výpočtom rozhodnutí a postupov, ktoré sú zo súdneho preskúmania vylúčené na základe zákona.

Predpokladom postupu súdu podľa druhej hlavy piatej časti OSP (*rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov*) je, aby pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods. 2 OSP).

Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti OSP (ustanovenia §§ 247-250k OSP) je dôsledne založené

na zásade subsidiarity súdneho prieskumu vo vzťahu ku konaniu o riadnych opravných prostriedkoch v správnom konaní, ktorá zásada je vyjadrená v ustanovení § 247 ods. 2 OSP. Vzhľadom na to, súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia nastupuje až v prípade právoplatného skončenia správneho konania.

Podľa § 248 písm. a/ OSP, sudy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 103 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak **smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom**, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a, alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 23. marca 2007 domáhal preskúmania rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Kežmarku č. j. 2533/2006 zo dňa 28. apríla 2006 v spojení s rozhodnutím Krajského pozemkového úradu Prešov č. j. 2007/00003-LM zo dňa 15. januára 2007, navrhujúc predmetné rozhodnutia zrušiť a vrátiť vec na nové konanie a rozhodnutie. Obvodný pozemkový úrad v Kežmarku rozhodnutím zo dňa 28. apríla 2006 rozhodol o vydaní predbežného opatrenia, na základe ktorého uložil žalobcovi s okamžitou platnosťou ukončenie vykonávania úmyselnej ťažby drevnej hmoty (s výnimkou výchovnej ťažby) a jeho zhodnocovanie, ktorú vykonáva v súlade so schválenými lesnými hospodárskymi plánmi vo V., okres K. až do právoplatného skončenia konania o nárokoch vlastníkov ako aj dedičov po pôvodných vlastníkoch na Obvodnom pozemkovom úrade v Kežmarku. Krajský pozemkový úrad Prešov rozhodnutím zo dňa 15. januára 2007 podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Kežmarku č. j. 2533/2006 zo dňa 28. apríla 2006 vo výroku v úvodnej časti pred slovom „rozhodol“ zmenil a táto po zmene znie: „Obvodný pozemkový úrad Kežmarok ako orgán príslušný podľa § 5 ods. 5 písm. g/ zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov v súčinnosti s § 43 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov“, pričom v časti za slovom „rozhodol“ rozhodnutie ponechal v pôvodnom znení.

Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, na základe ktorého bolo uložené žalobcovi, aby s okamžitou platnosťou ukončil vykonávanie úmyselnej ťažby drevnej hmoty a jeho zhodnocovanie považoval krajský súd len za rozhodnutie predbežnej povahy, ktoré je podľa ustanovenia § 248 ods. 1 písm. a/ vylúčené zo súdneho preskúmania.

V tomto prípade sa odvolací súd stotožňuje s názorom krajského súdu, že ide o rozhodnutie, ktoré nepodlieha súdnemu prieskumu, nakoľko ide o rozhodnutie, ktorým nebolo žalobcovi trvalým spôsobom zasiahnuté do subjektívnych práv, t. j. že predmetné rozhodnutie je rozhodnutím dočasnej (predbežnej) povahy a nie je rozhodnutím konečným. Konečným rozhodnutím bude až rozhodnutie, ktorým sa skončí reštitučné konanie o nárokoch

vlastníkov ako aj dedičov po pôvodných vlastníkoch na Obvodnom pozemkovom úrade v Kežmarku. Následne až toto rozhodnutie správneho orgánu bude preskúmateľné súdom.

V preskúmvanej veci teda nejde o konečné rozhodnutie druhostupňového orgánu verejnej správy v zmysle § 247 ods. 2 OSP a nakoľko nebolo meritórne rozhodnuté, nemohlo ešte dôjsť ani k založeniu, zmene alebo zrušeniu oprávnení a povinností účastníkov v administratívnom konaní v zmysle § 244 ods. 3 OSP a v dôsledku toho žiadny z účastníkov konania nie je na týchto právach ani v zmysle § 247 OSP ukrátený.

Vydané predbežné opatrenie považoval odvolací súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa za rozhodnutie predbežnej povahy, ktoré je podľa ustanovenia § 248 ods. 1 písm. a/ vylúčené zo súdneho preskúmvania.

Takto aj podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci neboli splnené predpoklady ustanovenia § 247 ods. 1, 2, 3 OSP v spojení s § 244 OSP. Ako je už uvedené vyššie, týmto nemeritórnym rozhodnutím neboli založené, zmenené alebo zrušené práva alebo povinnosti žalobcu. Nebolo preto možné akceptovať jeho žalobu, nakoľko rozhodnutím žalovaného nemohol byť ukrátený na svojich právach, keďže o jeho právach správny orgán nerozhodol, a ani nemohol byť ukrátený na svojom ústavnom práve domáhať sa preskúmania rozhodnutia správneho orgánu súdom, pretože túto možnosť bude nesporne mať ako účastník správneho konania v prípade meritórneho skončenia konania o nárokoch vlastníkov a aj dedičov po pôvodných vlastníkoch.

Z vyššie uvedených dôvodov námietky žalobcu uvedené v žalobe ako aj v odvolaní nemožno považovať za dôvodné, a preto nepochybil krajský súd, ak konanie o žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zastavil.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolaciemu potom neostalo iné ako podľa 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 OSP uznesenie krajského súdu potvrdiť.

Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti správneho orgánu Obvodného pozemkového úradu v Kežmarku, aby vykonal opravu výroku správneho rozhodnutia č. j. 2533/2006 zo dňa 28. apríla 2006 v súlade s § 46 a § 47 Správneho poriadku, a to aby špecifikoval správne konanie, do právoplatného skončenia ktorého má byť obmedzené právo žalobcu ťažiť a zhodnocovať drevnú hmotu, nakoľko v zmysle Správneho poriadku výrok rozhodnutia musí byť formulovaný jasne, stručne a pritom určite, aby účastník konania i orgán, ktorý má rozhodnutie preskúmať, resp. vykonať, mohol bezpečne a bez pochybností poznať výsledok konania.

Odvolací súd dáva do pozornosti krajského súdu, že žalobcom v danom prípade sú V. L., š. p. – odštepny závod K., so sídlom B, K., tak ako to správne označil žalobca v žalobe. Krajský súd v záhlaví nesprávne označil V. L., š. p. ako žalobcu v 1. rade a V. L., š. p. - odštepny závod ako žalobcu v 2. rade. Odštepny závod je len organizačná zložka podniku, ktorá je ako odštepny závod zapísaná v obchodnom registri. Pri prevádzkovaní odštepneho závodu sa používa obchodné meno podnikateľa s dodatkom, že ide o odštepny závod. Odštepny závod sa zápisom do obchodného registra nestáva právnickou osobou, nie je právnym subjektom, ale len časťou podniku podnikateľa. Odštepny závod aj po zápise do obchodného registra zostáva organizačnou zložkou bez právnej subjektivity a musí používať obchodné meno podnikateľa, čím je zvýraznené, že nemôže vystupovať pod vlastným menom, lebo nie je subjektom práva.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v konaní o odvolaní úspešný a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy konania nevznikli, ani si ich neuplatnil.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 18. februára 2009

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth